

Liza Marklund

Polarcirklen

366 sider

Peoples Det er ganske spændende, at Liza Marklund bruger netop litteraturmiljøet som udgangspunkt i sin nye krimi. Det kommer voldsomt tæt og spændende på, når de gamle veninder i læseklubben, der har lagt navn til bogen, bliver konfronteret med, at et af dens medlemmer blev myrdet i 1980. Nu bliver lige så fundet indmuret, nøgen og halshugget, i et brofundament, og så tager handlingen fat; sådan mere på det indre plan. Og det interpersonelle, idet begivenheden udløser en række hemmeligheder, der har været skjult i årtier.

Wiking Stormberg, en af pigernes gamle flammer, skal oven i købet lede efterforskningen, hvilket er et interessant twist.

Og så benytter Marklund sig af en fortællerstil, hvor vi følger hovedpersonerne såvel for fyrre år siden som nu, og den udvikling, de har gennemgået. OG fra hvert deres sociale lag, hvilket giver ekstra dimensioner til spændingen.

Det spændende er egentlig ikke opklaringen men derimod forholdet mellem kvinderne og deres forskellige udgangspunkter.

Der er også en direkte hyldest til det helt store, svenske forfatterpar, Maj Sjöwall og Per Wahlöö.

OG bogen giver anledning til at reflektere over, hvordan man selv ville reagere, hvis man fik sådan et chok, som medlemmerne af en læseklub får.

Bogen er begyndelsen på en serie i tre dele.

Litterært er det Marklund, som vi kender hende. Gode dialoger, detaljerede miljøbeskrivelser og en tiltalende handling krydret med masser af kommentarer til indvandrerdebat, økonomi og sociale forhold,